

Etica i credibilitat de la comunicació

Un any més la Societat Catalana de Comunicació ha organitzat la Conferència Anual, enguany la tercera, a Girona. El dia 12 de juny fou la data de la reunió i com és tradicional, i un dels objectius prioritaris de la trobada, els membres de la Societat exposaren les seves actuals línies d'investigació. En una segona part de la sessió matinal, s'encetà un cicle de comunicacions sota la temàtica genèrica de l'ètica i la credibilitat en la comunicació. Certament, el tema esdevingué interessant i molt oportú, sobretot si atenem al fet que encara no feia una setmana que s'havien celebrat les eleccions generals a l'Estat, la qual cosa provocà que aquells comicis fossin el punt de referència de moltes de les aportacions que es feren.

Armand Balsebre en la seva comunicació *Credibilitat i professionalitat als mitjans de comunicació* posà l'accent en el periodista com a agent clau de la credibilitat del mitjà, i remarcà com a elements fonamentals en el procés de producció de notícies l'exactitud dels fets, l'exposició amb claretat de les dades que constitueixen el relat

informatiu i el correcte tractament de les fonts d'informació. Héctor Borrat definí la credibilitat com la cosa que té caràcter de creïble, i l'estructurà en quatre estadis: el receptor creu en els seus actors, el receptor creu en les fonts d'informació, el receptor creu en els informadors, i, finalment, el receptor creu en els mitjans (periòdic, emissora, etc.). En tot cas, Borrat deixà constància de

SOCIETAT
CATALANA
DE
COMUNICACIÓ

III CONFERÈNCIA

Girona

12 de juny de 1993

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

La reunió dels membres de la Societat Catalana de Comunicació es va cloure amb el col·loqui sobre "Periodisme i espectacle".

FERRAN CABELLOS

la necessitat de comprovar la correspondència entre dades i realitat, i en l'anàlisi comparativa dels textos publicats en els diversos mitjans de comunicació.

El professor de la Universitat Pompeu Fabra, Josep Ma. Casasús, exposà els *Nous enfocaments sobre l'ètica en periodisme*, i marcà les diferències entre realitat i veritat, entenent que existeixen tantes realitats com gairebé percepcions humanes, en conseqüència –afirmà– que la pretensió del periodista havia de ser la de construir i difondre la veritat, i no caure en la temptació d'intentar construir la realitat. El canari Manuel Fernández Areal dissertà al voltant dels conceptes d'opinió i informació, i formulà la tesi que la credibilitat és fruit de la informació veraç. Enric Marín, amb l'exposició *Els condicionaments de l'ètica en la comunicació*, fou el primer comunicador que exemplificà les seves teories en la proppassada campanya electoral, i constatà el paper del líder enfront al del partit, com a factor de suposada credibilitat. Sens dubte, però, fou l'incomparable Joaquim Romaguera qui posà en evidència alguns mitjans de comunicació, pel seu esperpèntic paper en la darrera contesa electoral. El significatiu títol de la comunicació, *La brutalitat de l'espectacle*, feia preveure el sentit crític de la seva aportació. Recriminà el fet que malgrat les múltiples opcions polítiques, els mitjans concretenessin la seva atenció en tres o quatre partits, retragué

FERRAN CABELLOS

Els participants a la III Conferència de Girona.

l'absència de debat cultural, i sobretot que els professionals dels mitjans acceptessin condicionaments dels partits polítics a l'hora de programar els famosos debats entre els dos grans líders polítics. El complement ideal de Romaguera fou Ivan Tubau, que en la darrera comunicació, *L'actor, el personatge i la credibilitat en la comunicació política televisual*, plantejà la importància de la relació de l'actor de la informació i el personatge que crea, circumstància decisiva en la comunicació televisual on, en opinió de Tubau, enganyar el destinatari no és tan fàcil com en la comunicació escrita.

En definitiva, tots els comunicadors van estar d'acord en destacar la gran influència social del periodista, ressuscitant així el concepte de quart poder. Aquest fet acreix la responsabilitat del periodista, especialment quan es debaten

temes tan transcendentals com són el de l'ètica i la responsabilitat en el món de la comunicació.

La III Conferència de la Societat Catalana de Comunicació es clogué a la tarda amb una sessió pública on es tractà de la relació entre periodisme i espectacle.

Per acabar, només cal agrair la fidelitat de la Societat amb la ciutat de Girona, i esperar la publicació de les actes que apareixeran en la revista de la Societat, *Periodística*.

LLUÍS COSTA

